

кредиторської заборгованості розраховані за базисним методом показують, що у порівнянні з 01.01.2013 р. сума заборгованості за податками і зборами на 01.01.2014 р. зросла на 86,0%, а надалі постійно зменшувалась: 01.01.2015 р. на – 87,95%, 01.01.2016р. – 99,11%.

Висновки: Таким чином, встановлено, що у досліджуваної кредитної організації спостерігається зменшення поточної кредиторської заборгованості за податками і зборами, що в принципі можна вважати позитивною тенденцією і стверджувати, що дані зміни відбулись на фоні збільшення чистого доходу і чистого прибутку. Але остаточні висновки можна зробити тільки оцінивши динаміку показника податкового навантаження.

Список літератури

1. Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву // Звітність // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.molod-kredit.gov.ua/pro-fond/zvitnist>

2. Про порядок надання пільгових довготермінових кредитів молодим сім'ям та одиноким молодим громадянам на будівництво (реконструкцію) і придбання житла: Постанова Кабінету Міністрів України від 29.05.2001 № 584(зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/584-2001-%D0%BF>

3. Finance.ua / Кредит / Кредит онлайн / Кредит готівкою / Молодіжний кредит на житло <https://finance.ua/ua/credits/molodezhnyy-kredit-na-zhile> фінансовий портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://finance.ua/ua/credits/molodezhnyy-kredit-na-zhile>

УДК 332.3

УДОСКОНАЛЕННЯ АНАЛІЗУ СТІЙКОСТІ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Прус Ю.О., к.е.н.

*Таврійський державний агротехнологічний університет
м. Мелітополь, Україна*

Summary: *Indicators of agricultural land tenure in system of monitoring of a sustainable development are analysed. Improvement of this system of indicators is proposed*

Keywords: *sustainable land tenure, agricultural enterprises*

Постановка проблеми. Стійкість землекористування у сільському господарстві протягом останніх років є предметом досліджень багатьох учених, зокрема Добряка Д.С., Котикової О.І., Новаковського Л.Я., Сохничя А.Я., Тихонова А.Г., Третяка А.М. та інших. Сформовані науковцями концептуальні методологічні та методичні засади сталого розвитку землекористування стали науковими основами переведення сільського господарства України на модель сталого розвитку, трансформації агросфери, управління ресурсовикористанням, розробки нових біотехнологій тощо.

Важливим елементом цих досліджень є встановлення індикаторів сільськогосподарського землекористування в системі моніторингу сталого розвитку, яка дозволяє визначити рівень його функціонування. На сьогодні напрацьовано досить потужну систему показників, проте вона, на нашу думку, потребує уточнення та вдосконалення, особливо це стосується мікрорівня.

Основні матеріали дослідження. На макрорівні землекористування – це система господарського використання землі, що склалась у країні під дією об'єктивних чинників або запроваджена державою. Сама система, види і форми землекористування утворюються та змінюються в процесі історичного розвитку та зміни виробничих відносин.

На мікрорівні землекористування представляє собою користування окремими суб'єктами господарювання земельними ділянками, тобто використання їх властивостей у виробничому процесі. Вітчизняними науковцями розроблено систему показників стійкості розвитку сільськогосподарського землекористування на мікрорівні [1;2], яка включає екологічний, соціальний, економічний, соціально-економічний та еколого-соціально-економічний блоки. Кожен блок містить показники стану та динаміки, показники рівноваги та показники результату, що дає можливість комплексно надати характеристику стійкості землекористування.

Так, в економічному блоці до показників стану та динаміки відносяться сукупний індекс витрат на виробництво сільськогосподарської, продукції, інвестиції в основний капітал сільського господарства та питомі інвестиції (на 1 га сільгоспугідь); землеємність виробництва продукції; забезпеченість енергетичними потужностями сільськогосподарських підприємств у цілому та з розрахунку на 100 га посівних площ та інше. А до показників результату відносяться валова продукція сільського господарства в розрахунку на 100 га сільгоспугідь; урожайність основних сільгоспкультур; рівень рентабельності сільгоспідприємств; вихід продукції тваринництва в розрахунку на 100 га відповідних угідь та інше.

Не розглядаючи у критичному плані включення тих чи інших показників до запропонованої системи оцінювання, зауважимо, що вони, на нашу думку, характеризують стійкість землекористування за ознаками, які в загальному сенсі є результативними, тобто їх рівень є наслідком стійкості або нестійкості землекористування. Наприклад, обсяг інвестицій як загальна величина на рівні підприємства при нестійкості землекористування буде скорочуватися.

В той же час показник інвестицій на 1 га, залежачи від співвідношення темпів скорочення землекористування та загальних інвестицій в динаміці, може і не зменшуватись, а той навпаки, зростати. Це приводитиме до хибних висновків щодо стійкості землекористування окремого підприємства. Такі ж висновки можуть бути отримані на основі аналізу показників урожайності, виходу сільськогосподарської продукції на 1 га відповідних угідь, рівня рентабельності, землеємності, енергозабезпечення тощо.

Тому вказані показники можуть бути використаними тільки для оцінки стійкості землекористування на рівні адміністративних одиниць (районів, областей), тобто тих суб'єктів, обсяги земельних ресурсів яких в динаміці практично незмінні. Для оцінки ж стійкості землекористування підприємств,

які формують масиви свого землекористування на ринкових засадах (оренда, купівля, емфітевзис тощо) ці показники є важливими, але недостатніми. Тим більше, вони не дають можливості отримати порівняння рівня стійкості землекористування різних підприємств до отримання результатів виробництва.

Такими показниками, на нашу думку, можуть виступати показники структури землекористування аграрних підприємств: а) по способом залучення землі в користування (приватна власність, оренда, постійне користування, емфітевзис); б) по термінам залучення в користування (1-3 роки, 4-5 років, 6-10 років, більше 10 років). Для фермерських господарств приватну власність необхідно розділяти на власність голови та членів фермерського господарства, власність фермерського господарства. Поряд з цим оренду слід структурувати на оренду земель приватної, державної та комунальної власності.

Висновки. Встановлено, що систему показників стійкого землекористування на мікрорівні доцільно доповнити показниками структури землекористування по термінам та правовим підставам залучення земель до використання. Сума питомої ваги тривалого використання земель (приватної власності, постійного користування, довгострокової оренди та емфітевзису) по різним підприємствам дає змогу порівняти рівень стійкості землекористування. В подальшому аналізі доцільно виявити його вплив на результативні показники стійкості землекористування.

Список літератури

8. Котикова О. Стійкий розвиток сільськогосподарського землекористування: методологічний аспект / О. Котикова // Економіст. – 2012. – № 2. – С. 27-29.

2. Тихонов А.Г. Наукові засади сталого розвитку землекористування: принципи, індикація, показники / А.Г.Тихонов, Н.В.Гребенюк, О.В.Тихоненко, В.П. Феденко // Землевпорядкування. – 2002. – №2. – С.13-21.

УДК 657.6:65.016.8

КОНЦЕПЦІЯ САНАЦІЙНОГО АУДИТУ

Сахно Л.А., к.е.н.

*Таврійський державний агротехнологічний університет
м. Мелітополь, Україна*

Summary: *the essence of sanitation audit and features of its carrying out at the enterprise are investigated. The necessity of sanitation audit as an instrument in the process of crisis management of the enterprise is substantiated.*

Keywords: *audit of sanitation, ability for sanitation, task of auditing, financial analysis, stages of audit, audit procedures.*

Постановка проблеми. Санаційний аудит є окремим напрямком діяльності аудиторських фірм і полягає у перевірці повноти, достовірності та ефективності поданої санаційної концепції. Він має свої особливості як щодо